„Čo sa stalo? Prečo si skočil dolu?“ spýtal sa Patrik potichu.

„Prišiel krčmár,“ zašepkal Luk.

Hoci kopa škatúľ narobila veľký rachot, krčmár našťastie nevyšiel von.

„Rýchlo poskladám periskop,“ napadlo riešenie Lukášovi.

Zatiaľ čo vyberal z tašky diely plastovej rúrky a zrkadlo, Bea študovala v malej brožúrke informácie o pevnosti.

Pod obrazom nazlosteného pirátskeho kapitána Krvavé oko našla opis vnútrajška pevnosti. Chlapcom potichu prečítala: „Po lúpežných ťaženiach sa piráti stiahli do pevnosti. Je v nej viac ako 300 miestností a chodby dlhé kilometre, ktoré sú pospájané ako labyrint. Predpokladá sa, že tam piráti ukryli aj časť získaných pokladov.“

„Ten chlapík v plášti do dažďa reval, akoby ho naháňalo nejaké monštrum,“ mienil Patrik.

„Prečo bol vôbec v pevnosti, keď je zavretá? Čo tam hľadal?“ čudovala sa Beáta. Všetko bolo také záhadné.

Luk šiel naspäť pod okno s poskladaným periskopom. Dlhú rúru vysunul do výšky a potichu, ale veľmi pyšne povedal: „Teraz môžeme pozerať cez okno bez toho, aby nás videli.“